

սիսկան արտաքին գործերի մինիստրը հա-
ւատարիմ մնար իր նախագծին և
ֆրանսիան հեռու մնար միջամտութենից,
քաղաքագէտները մի այլ հաւատարմատար
կը փնտուեին և երեկի խտալիային կը դի-
մէին: Ներկայում գործը աւելի հեշտու-
թեամբ կարող է կազմագրվել որովհետեւ
ֆրանսիան մի քանի օրից յետոյ Ալեքսան-
դրիայի առաջ պատերազմական գործողու-
թիւնները սկսելու համար պատրաստ նշա-
նաւոր զինաւորված ոյժեր կունենայ:

Բայց եւրօպական քաղաքագէտների բա-
րեկամաբար վերաբերվելը այն միջոցին, որ
վերջապէս ընդունեց ֆրանսիական կառա-
վարութիւնը, չի ազատի Ֆրէյսինէի մինիս-
տրութեանը նրա հակագամբետտական ար-
շաւանքի հետեւանքներից, որ այդպիսի
տիտուր վախճան ունեցաւ: Այժմ ակներե-
եղաւ, որ Գամբետտայի եղիպատկան քա-
ղաքականութեան զիմադրած քաղաքակա-
նութիւնը կատարելապէս անգործադրելի
էր: Կը մնայ այն իրողութիւնը, որ Ֆրէյսի-
նէ ստիպվեցաւ հետեւել իր նախորդի նա-
խագծին, բայց այնպէս արաւ, որ միջամ-
տութեան բոլոր օգուաները Անգլիան կը
քաղէ, մինչդեռ Գամբետտայի նպատակն
այն էր, որ այդ օգուաները ֆրանսիային
մնային: Այդպիսի սխալներ չեն ներում ոչ
մի երկրի հասարակական կարծիքը, որ
վերջնականապէս չէ կորցրել իր աղգային
ինքնասիրութիւնը:

ԻՏԱԼԻԱ

Փողովրդական առողջ կեանքը չէ համ
բերում այն, ինչ որ իրան յատուկ չէ, ինչ
որ հակասում է նրա պայմաններին և իս-
կական պէտքերին, գրում է „Գօլօշ“:
Ախալ կամ տարածամ գաղափարները ան-
կարող են լինում նրա մէջ արմատներ
գցել: Այսօր նա ապացուցանում է համայն-
— սլավեանական երազների անտեղի լինե-
լը, եկուց իշխան բիսմարկի պահպանողա-
կանութեան ժամանակին անհամապատաս-
խան լինելը, մի ուրիշ անգամ ցոյց է տա-
լիս, որ հանրապետական ձգտութները ժա-
մանակակից խոալիայի մէջ չեն կարող ա-
ջողվել:

Նորերումս մենք ցայց տուինք, թէ ինչ
պէս վերաբերվեցաւ իտալական մամուլը
Փրանսիական արմատականների առաջար-
կութեանը իտալիայի մէջ հանրապետու-
թիւն յայտնելու մասին: Նա իր երկրի հա-
մար վիրաւորեցուցիչ համարեց, որ Փրան-
սիական արմատականները ձեռնամուխ լի-
նեն նրա ներքին զարգացման ազատութեա-
նը: Մամուլը այդ դէպքում գործում էր
ազգասիրաբար և ճանաչելով իր հայրենա-
կիցների արամադրութիւնը: Երբ գենուայի
մէջ բաց էին անում Սաձինիի արձանը,
իտալիայի, ամեն կողմերից հաւաքած
պատգամաւորները ցայց տուին, թէ նրանք
պատում են Սաձինիին իրեւ անձնագործ
ազգասիրին, իտալական միութեան գաղա-
փարի, ազատութեան և անկախութեան
պաշտպաններից մէկին և ոչ թէ հանրա-
պետական ձգումների ներկայացուցչին:
Այդտեղ էին իտալական հանրապետական
կուսակցութեան բոլոր առաջնորդները:
Կրանք աւելի լաւ դէպք չէին կարող գրա-
նել իրանց գաղափարները քարոզելու հա-
մար, բայց այդպիսի բան չեղաւ: Կառա-
վարութիւնը, երկիւղ կրելով թշնամական
ցայցերից, այդ օրը գենուայի մէջ 20,000
պատրաստ զօրք ուներ, բայց այդ նախա-
զգուշութիւնը աւելորդ յայտնվեցաւ: Սաձ-
ինիի հազարաւոր երկրպագուները, որոնք

յունիսի 22-ին գենուայի գլխաւոր հրապարակի վրա հաւաքվել էին իրանց հերոսի սրձանի շուրջը, ցոյց տուին թէ նրանք յարգում են երեւլի իտալացուն և ոչ թէ յայտնի կուսակցութիւն կազմողին:

Մաձձինին պատելու բացառական ազգասիրական բնաւորութիւնը նշանաւոր նետքեր կը թողնի իտալական հանրապետական կուսակցութեան պատմութեան լրա և կը հանգստացնէ իտալական աւելի առաք հանրապետականներին: Բայց անհետք ի անցնի և ամերիկական հանրապետութենից եկող ձայնը: Նիւ-Իօրկի „New-York Times“ լրագիրը խստութեամբ յարձակում է իտալական հանրապետականների վրա և համոզմունք է յայտնում, որ այդ ուսակցութեան յաղթութիւնը վերջ կը դնէ իտալական միութեանը և մինչև անդամ անկախութեանը: Դա մի այնպիսի պառանալիք է, որ կը ստիպէ խորը մտածել այն երկրի հանրապետականներին, որ ցոյդքան զրհաբերութիւններ է արելիր անախութիւնը և միութիւնը ձեռք բերելու համար: Ամերիկական լրագիրը քննում է, թէ ինչ օգուտ կը բերէր իտալիայի մեջ իտապետութեան փոխարիննելը հանրապետութեամբ և այն եղբակայութեան է հասում, որ հանրապետութիւնը անկարող է ի բան աւելացնել իտալիայի մեջ այժմ զած ազատութեան վրա: Իտալական հանրապետական կուսակցութեան թոյլ կողմէ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԳԻԱՑԻՑ

Ա. Պոլիս. 21 յունիսի

Քիչ մաղ դառնանք մեր ազգային ժողովին, որ
այս միջոցիս չնորհաց այնքան կարօտ է: Յունիսի
7-ին, եշ առաւօտ դումարուեցաւ. Ղաղաթիոյ ե-
եղեցին Ազգ. ժողովը: Առամանակեայ կատե-
ապետեր պ. Քրիստոսուուր Ղաղարուսեան. լա-
տոպյոն եր միշտ ատենապետ մնար քան իբր ժո-
ուովական այնպիսի խօսքեր լներ որ մեղ զարմա-
ռում պատճառեց: Ժողովը վբաղեցաւ նախ երես-
ուոխանական մի քանի ընտրութիւններու վաւե-

ացմամբ։ Հարկ է որ հետզհետէ ծանօթացնենք եղ մեր երեափոխաններն որպէս զի օրաւոր իշտաք թէ Ազգ. ժողովը ինչ կերպարանք կը առնէ։—Ժողովը նախ վաւերացոյց ար Մարկոս Ազարէգնանի ընտրութիւնը, որ Վանէն ընտրուած էր։ Պ. Մարկոս Ազարէգնան ձեզ անծաօթ չէ, և թէ չեմ սխալեր եղբայր է ազն. տիրին Երիցեանի։ Պ. Մարկոս Ազարէգնան այն այերէն է որք միայն խօսքով աղբասէր չեն։ զգի համար զոհել անձնական շահը և խեղճ լլաւ, ահա առաջինութիւն մը որուն համար այլութեամբ չենք կընար պարծիլ։ Պ. Ազարէ- եան այս առաջինութիւնը ունեցաւ Անցեալ ե- եկաց հեռուէն նշմարեցի զինքն Ասիական Վոս- տրի շոգենալին մէջ, անկիւն մը քաշուած, և եծ տիրութիւն զգացի։ Ո՞րքան զգգոյն, ո՞րքան երապարանափոխ եղած։ Եւ այս այն անձն է կը- էի ինքնին որ այսօր ճոխութեանց մէջ պիտի լլար, զօրութեան և փառաց տէր, բաւ էր որ ո՞քը ինչ զոհէր աղքին շահը։ Լաւ ոտքիկով Վա- այ կուսակալին փոխանորդ կը կարգուէր 76-ին։ այց քիչ վերջը պաշտօնանկ կըլլար, վասն զի րիաբար կը պաշտպաներ հայոց շահը ամէն սլա- ագոյի մէջ, և չէր ուզեր ստորագրել այն անի- աւ տեղեկագիրը որ անպարտ կընէր թիւքը զին- որներն Վանայ հրեանին մէջ։—Վանեցիք միշտ րախտապարտ եղած են այս ճշմարիտ հայուն։ Ի Բնչու միայն վանեցիք, նաև ամէն հայ որ ինքն ճանչցան ու պիտի ճանչնան։ Լաւագոյն ժողովուրդի մը այս սէրը քան քանի մը ուսկի- եր։ Պ. Մարկոս Ազարէգնան ուսումնամիրած է այսատանը, և զիտութիւն ունի, սակայն այսօր արկադրեալ է գրել «կընդունիմ երեափոխանու-

իւնը վասն զի անգործ եմ և հիւանդէց
ը չօգնել այսպիսի անձի և չօգտուել անձէ:
Պ. Ա. Աղարքը գեանի ընտրութեան վաւերացումէ
երջ կը ներկայանար ուրիշ ընտրութեան մը
աւերացումը: Ինչ տարօրինակ հակադրութիւն:
ողովը այնպէս կը վաւերացնէ նոր ընտրեալ
Պ. Գետրոս Միսաքեան, ինչպէս պ. Աղարքը անը:
նտրութիւնը օրինաւոր է, ինչ ըսկէ: Եւ բարոյա-
անը: Պ. Գետրոս Միսաքեան խարբերդին ընտ-
րած է, վասն զի ամենէն շատ աւելի չարիք
արբերդին հասուցած է: Ակնեցի թէ խարբերդի
աշխառու—վաստաբան: Փաստաբանը վաշխա-
ռութիւն կընէ: Հոս կընէ:—Պ. Գետրոս Միսա-
քեանի երեւելի գործերն են պաշտպանել Տաճիկ
Քիւրտ այն պէտքը որք այնքան անիրաւաբար
ո կեղեքն, կը կողովագեն խարբերդու խեղճ հայ
Խողացիները: Վարպետ անձ ըլլալով յաջողած է:
մենէն մենն է կարծեմ իր ընկերակցութիւնը
ին օղուուի հետ: «Ո՞իս տուներնիս տեղերնիս խա-
տապ ըրաւ այդ Միսաքեանը» կը պատմէին մեղ
ոյ գիւղացիները: Ո՞վ որ լսած է այս ապիրատին
ործերն զգուանք զգացած է: Ինքն ամսամօթա-
ար կը համարձակէր չնորհաւորութեան երթալ
ատրիպարք սրբազնին: Բազմաթիւ հիւրերու ներ-
պատթեան սրբազնը կըսէ անոր, «Պետրոս
փէնդին, Պետրոս էֆէնդի, գու արժանի ես որ
ամուռջին զլուխը զքեզ կախենք»: Հայոց զէմ
տած չարեաց համար կախաղանի արժանի սե-
ռուող այս անձն է ահա որ կուգայ երեափոխա-
կան աթոռ ունենալ և Հայաստանի շահերն
աշտպանելու:—Ի՞նչ ժամանակիներ:

Հեռագործ բացատրութիւն ուղուցաւ,
ոհացուցիչ էր, բայց կրկին դորձը երկնցուցինն:
ուցէ պ. Զերազի փոքրիկ դաս մը տալու համար:
• Զերազ «Մասիսի» մէջ նամակ մը հրատարա-
ելով «Անկնդիթ» ստորագրութեամբ զարմանք
յայտնէր թէ Բնչպէս կարելի է յապաղել պ.
երազի ընտրութեան վաւերացումը, պ. Զերա-
հ որ ազգին վասքն ու պարծանքն է:—
ողովականք նեղուեցան այս նամակէն: Անցան
յն օրերն յորում ամէն ընկերութիւն, ամէն ժո-
ռվ իրեն պատի կը սեպեր պ. Զերազի իրեն
նդամ ունենալը: Երանի թէ խրատուեր պ. Զե-
րազ: Խըն որ մտաւոր շատ կարողութիւն ունի
կրնայ զեռ ազգին օգտակար ըլլալ, փոխանակ
շատարեր ըլլալու, ջանար մոռցնել տալ վերջին
ասն ամիբներու ազգային իր տիսուր կեանքը,
ո ապշեցուց և գառնապէս վիրաւորեց բոլոր իր
մարիս, խիստ սակաւաթիւ, բարեկամները: Լաւ
մտիկ ընչ մեր խօսքերուն, որ եթէ դառն ալ
յան պատրաստագ արդինք են: Հին բարեկամը

Հնամի չը կրնար ըլլալ, կըսեն թխոքերը, որոց
օսքերը երգեմն լաւ են, եթէ գործեղնին միշտ
առ:

Քանի մը մանր գործողութիւններէ վերջ կը
հունարկուի նոր երաստի համար Մայր-Դիւանի
ստրութեան: Եշունկը կը շատնայ ժողովուրդի
չջ, հետաքրքրութիւնը իր գաղաթնակետն է: Ո՞վ
իտի ըլլայ Ա. Ատենապետ: Եօթը տմիս է կը
ուան կը գոչեն, մեղասոր է պ. Մերիէմ-Գուլի,
զգ. ժողով չը գումարէր, և այն: Ժողովը իր
ստրութեամբ ինչ գաս պիտի տայ պ. Մերիէմ-
ուլիի որ մայիս 23-էն ի վեր հակապատրիար-
ան կը սեպուի: Քուէթուղթերը կը շրջեն. պ.
երիէմ-Գուլի բառդըսիւն թեւին վրայ արժա-
ւուր կերպով ժողովարանէն դուրս կելլէ: Քա-
րոք մը կանցնի, քննիչները կը նստեն, քուէ-
րը կը բացուին, կը կարդացուին, Մերիէմ-
ուլի, Մերիէմ-Գուլի, շարունակ Մերիէմ-Գուլի:
Երեմն նա կը հռչակուի Ատենապետ Ա.զգ. ժո-
ղոյ այս երաստի (Session) համար: Այսպէսով
զգ. ժողովը ընդունեց պ. Մերիէմ-Գուլիի եօթը
մուց ընթացքը:—Կընթրուի բ. ատենապետ, ըլ-
լակ պ. Թիրեաքեան: Տեսարանին վրայ նոր անձ
է. ճանչցուած իրր հակա-Եկաէսեան: Այդ օրը
պըն ատենապետեց ժողովին, բաւական լաւ կեր-
ով առաջին անգամի համար. շատ անխոռվ էր
ապարային առաջին ատենապետ պիտի կարե-
այ ըլլալ: Թուխ, ու մօրուքով երկայնահասակ
իտասասրդ մէէ, լուրջ զէմքով: Ատեն մը հայե-
նի զաւատու էր, և գեռ հետքը մնացած է,
որ ժողովի մէջ բան մը կարդայ. կարծես տէր-
էր մէէ որ աւետարան կը կարդայ:—Գ. ատենա-
ետ ընտրուեցաւ Թորոսեան Յովհաննէս էֆէնդի,

ախկին ատենապես Միացեալ-ընկերութեանց սահմորդ անօրէն ժողով՝ անուանեալ վարչութեան: Այդ անունը ձեզ բաւական ծանօթ ըլլաւ է, բարեբաղդաբար ըստ պ. Սօմինի, զժբաղդաբար ըստ պ. Նիկոլոսեանի: Բաւական ատեն այդ երիտասարդը ազգային գործոց մէջ է և ստ ալ պիտի մջամտէ և յառաջ երթայ, վասն ի... վասն զին կը բացատրենք ուրիշ առթիւ, ան հիմա տեղը չէ:

Ատենադպիրներու դալով, ա. ատենադպիրը նարուեցաւ պ. Զօպանեան, ոսկերիչ մը: Փափակի է որ այսպիսիներուն թիւը շատնայ ժողովն մէջ, պարկեցտ և խելօք երիտասարդ մը: ատենադպիր ընտրուեցաւ պ. Սուրէնեան, նախն դասատու, խմբագիր, հեղինակ, դպրոցի տնօն, հիմա—քաղցր հոչելու համար—վաճառական: ատաղի հակա-Ներսէսեան: «Պաշտպանենք, աշտպանենք Ներսէսը, չընդունենք հրաժարա-մուր, պատրիարք պահենք որպէս զի աւելի մեծ նախներ գործէ և ճանչցովի:» Այսպէս կը գոչէր նցեալ տարիի: Գէշ ազգայիրութիւն չէ: Գ. ա-նենադպիր ընտրուեցաւ պ. Պարոնեան, ֆունկցիոն սմբաւաւոր հեղինակը:

Այս ընտրութեամբ ժողովը կանոնաւոր կազ-ութիւն ստանալով սկսաւ պատրիարքական նորով զբաղիլ: Ժողովը իր նիստը սկսած էր ուսւուեան ժամը 9-ին և այժմ ժամը 2 էր, անքը հոգնած դադրած էին: Այս միջոցիս ելանք սցինք անդամ մը մօտէն տեսնելու ժողովին այս ուր կերպարանըն ալ: Պատրիարքական հարց ոյ, բայց կենդանութեան պակասութիւն կը ենուուի: Դրան քովը, վանդակէն գուրա հարիւր ուրուց չափ բազմութիւն մը խառն ի խուռն դէմ-ով, հանդարտ անտարեեր նստած: Պատրիարքական մէջ ան հոգւոյ չափ: Պ. Զաքրիեան պեսներն ոլորե-գ, ձեռքն երեցնելով գասին մէջ կը պարտի,

աստեղական figurant-ի մը կերպարանօք: Ան-
ուն մը նստած է պ. Գերազ, գունատ, և նօթ
ունէ: Քանի մը պատանիներ բոլորն են: Պ.
Երազի քովը նստած է և կատարեալ ուշադրու-
թամբ մտիկ կընէ երիտասարդ մը, որոյ գէմքն
հնձանօթ է ինձ, կը հարցնեմ մէկու մը և կըսեն
է պ. Յարոյ է: Դիրան մէջ կայսած է ուրիշ երի-
տասարդ մը, խոնարհ դիրքով, իր արարողու-
թան ներկայ, աչքին պլազուկներն կոլլին ու
ոլլին, վաճեցի աչքեր: Կը հարցնեմ, այդ ալ
• թոխմախեան է:

Եթէ ժողովուրդը հանդարտիկ է, ժողովը աշ-
ոյդ է, շատ աշխոյժ: Ահա պ. Սուրենեան որ
մէն վար կը ցատկէ, նորէն վեր կելլէ, նորէն
որ կիջնէ: Հոն է, և ուր չէ, fulget սիզու, պ.
Եթէսո Պէրպէրեան, որ պառկած էր իր աթո-
ւն մէջ, Զինաստանի թագաւորի մը ձևափ: Մօսն
ուրիշ երեսինան մը ֆէօր կը հանէ, կը դնէ,
կը ոտքը վար կառնէ, մէկը վեր կընէ, նորէն
սկառակը կընէ, անհամբեր է, մշտնջենաւոր

բարժումն է: Ասոնք դիւանին աջակողմն են: Խո-
ն է նստած վարչութիւնը: Գանի մը սև երես-
ովանք կը ցատկեն ու կը ցատկեն, ցատկել
ստկել, պռուլ, այս է այս աւուր յատկանից:
արծես ժողովը այն հրանդութիւնը ունի, զոր
իշկներն անուանած են delirium tremens: Զա-
կողմն են քանի մը տէրտէներ, վարդապետ-
որ և պատկառելի մօրուքով մի քանի երես-
ովանք: Վերջապէս երեցիոխանաց թիւը 30-ի
համնի չը համնիր, և խնդիրը կենական է:
ողովքին կերպարանքէն կը տեսնուի որ դար-
ալ յիմար գործ մը պիտի տեսնեն:
Դիւանը կը ներկայացնէ ինչ որ տեղի ունեցաւ
ատգամաւորաց կողմէ, պատրիարքի հրաժարա-
մնը ետ առնել տալու համար: Արդիւնքն յայտ-
է: Զանազան վիճաբանութիւնք կը լլան: Պատ-
րազեանց կողմէ պ. Խիեքձեան կառաջարկէ որ
զգ վարչութիւնը իր հետն ունենալով Ազգ-
ուովին կերպական և աշխարհական պատգամա-
րութիւն մը կառավարութեան երթայ և յայտ-
թէ՝ Ներսէս սրբազն հրաժարաւած է, բայց
զգ ժողովը նորա հրաժարականը չընդուներ:
յս առաջարկին որչափ կարեսոր ըլլալը յայտնի է:
զգ ժողովը Դրան կը հասկցնէ թէ՝ ինքն ալ իր
ատրիարքին հետ է, թէ՝ Ներսէսի պահանջներն
զգին պահանջներն են և թէ Դուռը լաւ կընէ
ալով գոհացում այդ պահանջմանց: Այս առա-
րիկին ազգին ամեն կերպով օգտակար ըլլալը
յատնի էր, հեանաբար շատերը այս առաջարկին
ում խօսեցան: Զրոյց կար թէ պատրիարքն արա-
պիկի է իր հրաժարականը ետ առնել եթէ այս
ինակ պատգամաւորութիւն մը Դուռը երթայ:
այտնի է որ նախարարները վերստին պատրի-

